

Хтось гладив ниви

Павло Тичина

Хтось гладив ниви, все гладив ниви,
Ходив у гніві і сіяв співи:
О, дайте грому, о, дайте зливи! —
Нехай не сохнуть злотисті гриви.

Хтось гладив ниви, так ніжно гладив...
Плили хмарини, немов перлини...
Їх вид рожевий — уста дитини!
Набігли тіні — і... ждуть долини.

Пробігли тіні — сумні хвилини:
Плили хмарини чужі, далекі...
Сліпучі тони — і дика воля!

Ой, хтось заплакав посеред поля.
Зловісна доля, жорстока доля.
Здаля сміялась струнка тополя.
Сліпучі тони — й смутні волошки...
1915